

Ostracisme, què el provoca?

Lluís

Avui, 30/11/2009

Hi ha tantes coses que no comprenc dels mecanismes que regeixen el món, que potser no superaré mai l'estadi d'aprenent. Com és que hi ha autors que cauen en l'oblit (o poc hi falta) després d'haver estat dalt de tot? Entenc que èxits aclaparadors amb una primera novel·la no mantinguin el mateix nivell de vendes amb la segona, com ha passat amb Ruiz Zafón, Boyne, Gironell... Però què passa quan no és cosa d'una obra, sinó d'un recorregut avalat amb guardons com ara (agafo aire): el Sant Jordi, el Pla, els Jocs Florals de Barcelona, el Riba, el Lull, el Sant Joan, el Ciutat de Palma, el Crítica Serra d'Or, etcètera? Els premis *menteixen*, l'autor ha perdut el do o és cosa de les modes?

Olga Xirinacs ha guanyat aquests premis citats, ha publicat 14 poemaris (l'últim fa pocs mesos, *Óssa Major*, que reuneix 32 anys de poemes, editat per Omicron en un volum de més de 1.000 pàgines), 14 novel·les, 3 llibres de relats i 16 d'infantil i juvenil, entre d'altres.

Meteora acaba de publicar la nova obra de Xirinacs, la novel·la *L'agonia de Severià Vargas*, en què l'autora tarragonina ens passeja pels set mars a través del que un vell mariner, que fa vida d'eremita, narra a un jove antropòleg. És un text joiosament arriscat, un monòleg de verb mimat, adjectiu meditat i trama canviant.

Els autors guanyen mestria amb el pas d'anys, experiències i lectures. Com és que, en alguns casos, quan els hauríem de valorar més, és quan més els ignorem? No és mala cosa que noves tendències ventilin l'ambient, com si fos l'aire resclosit d'una habitació tancada, però quan obrim les finestres, vigilem que no s'escapi volant tot el que tenim.